

**மலையக மக்களும்
புத்தி ஜீவிகளும்
ஒரு மீன் நோக்கு**

இர. சிவலிங்கம் நினைவுப் பேரூரை

தீரு. வ. செல்வராஜா

உப பீடாதிபதி, விரிவுரையாளர், மீபாத கல்வியியற் கல்லூரி
பத்தனை

இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த குழு

2004

அமரர் கிரு. சிவலிங்கம்

பிறப்பு

17-05-1932

மறைவு

09-07-1999

மலையகம் சன்ற சிந்தனையாளர்களில் முதன்மையானவர் அமரர் கிரு. சிவலிங்கம் ஆவார். கல்விமானும் சிறந்த பேச்சாளரும், கட்டுரையாளருமான இவர், செயல்வீரருமாவார். அட்டன் பிரதேசத்தில் பிறந்து அட்டன் வைதூரில் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற இவர், 1960 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அதே கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமை புரிந்த பொழுது, மலையக இளைஞர்கள் மத்தியில் மலையகம் என்ற இன அடையாளத் தையும், மலையக மக்கள் தனியான வரலாற்று பாரம் பரியத்தையும், கலை கலாசார விழுமியங்களையும் கொண்ட ஒரு தேசிய இனம் என்ற உணர்வினையும் ஏற்படுத்த அயராது தமது சோல்வன்மையாலும் எழுத்தாற்றலாலும் செயல்பட்டவர்.

அம்ரார் இரு. சீவலிங்கம் ஜூந்தாவது நீணவு டீணம்
சிறப்புறையும் பரிசளிப்பும்

19ம் திகதி செப்டம்பர் 2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை மு.ப. 10.00 மணிக்கு
பதுளை பொதுவாசிகாலை கேட்போர் கூடத்தில்

நிகழ்ச்சி நிரல்

மங்கள விளாக்கேற்றுல்

வரவேற்புஸ்

தானியமயமான

திரு. எம். வாயதேவன்

மேல்நூல் செயலாளர், சுருக் அம்விருத்தி மற்றும் தேரட்ட உட்டமைப்பு அமைச்சர்

நீணவுப் பேரூர்

மலையக மக்களும் புத்திஜீவிகளும்

திரு. விடு. சௌல்வராஜ்

சிறுஷ்ட விரிவுறையாளர், ஸ்ரீ பாது கல்வியின் கல்லூரி, பத்தளை

பரிசு பேரும் மாணவர் உறுகள்

பிரதம் அதித்திகள் உ. னா

நாடகம்

சுநகுமாழிகள்

மக்கள் நலன்புரி அபிவிருத்தி மன்றம்

கே. பாலேஷ்வரன்

பரிசளிப்பும் கெளரவிப்பும்

அவிள இலங்கை மட்டத்தில் க.கோத உ. பாரத பரிசளிப்பில் விசே. சித்தி பெற்ற

செல்வன் நிரோன்காந் மகாலிங்கம்

புனித ஜோன் பொல்கோல் கல்லூரி - ஹட்டன்

நன்றிபுஸ்

மலையக மக்களும் புத்திஜ்விகளும்

ஓரு மீள் நோக்கு

- வ. செல்வராஜா -

மலையக மக்கள் மத்தியில் இன்று பலம் பொருந்திய ஒரு மத்தியதர வர்க்கத்தின் உருவாக்கத்தை அவதானிக்கலாம். மத்திய தர வர்க்கம் அடிப்படையில் இருவேறுபட்ட தன்மைகளைக் கொண்டதாக அமைவு பெறுவதை வரலாறு எமக்கு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

தன்னை முதன்மைப்படுத்தி, தனது உயர்வு ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தனது சமூகம் பற்றிய எந்தவித சிந்தனையும் அற்று, அந்த சமூகத்தின் நலன், உயர்வு எனக் காட்டிக் கொள்வதற்காக தனது நலனை பிரதானப்படுத்தி வாழும் ஒரு வர்க்கம். இதனை உயர் மத்திய தர வர்க்கம் எனக் குறிப்பிடலாம். குட்டி முதலாளித்துவச் சிந்தனைகளை இவ்வர்க்கம் கொண்டிருக்கும்.

தன்னோடு ஓத்த தன்னைச் சூழவுள்ள மக்களைப் பற்றி சிந்தித்து, செயலாற்றும் உணர்வுமிக்க சமூகக் கடப்பாட்டோடு, அதனை தனது கடமையாகக் கொண்டு, அச்சுருக உயர்வு அல்லது விடுதலையையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு - சமூக நலனை முதன்மைப்படுத்தும் வர்க்கம், இதனை கீழ்மத்திய தர வர்க்கம் எனக் குறிப்பிடலாம். தொழிலாள வர்க்க நலன் சார்ந்த சிந்தனைகளை இவ்வர்க்கம் கொண்டிருக்கும்.

1911ம் ஆண்டளவில் முழு மலையக மக்களும் கல்வியறிவு அற்றவர்களாகவே கணிப்பிடப்பட்டனர். இம் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த தொழிலாளர்களாகவே வாழ்ந்தனர். இன்று அந்நிலையில் இருந்து மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இவர்களில் ஏறத்தாழ 40% சதவீதத்தினர் பெருந்தோட்டத்துறையில் நேரடியாக பங்கு கொள்ளாத பல்வேறு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

1970களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெருந்தோட்டத்துறையை தேசிய மயமாக்கல் செயற்பாட்டினால், மலையக மக்கள் குறிப்பாக இளைஞர்கள் தோட்டம் என்ற வரையறைக்கு அப்பால் சிந்திக்கத் தொடக்கியமை, 1977 கணக்குப் பின் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் தனியார் நிறுவனங்களில் இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டமை, சிறியளவில் வர்த்தகத் துறைகளில் ஈடுபட்டமை, 1970 களின் பின்னால் மலையக கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட விரிவாக்கம், உயர்வு, ஆசிரியர்களாக, சமூர்த்தி உத்தியோகத்தர்களாக, பொலீஸ், கிராம சேவகர்களாக மலையக இளைஞர்கள் உள்வாங்கப்பட்டமை, பெருந்தோட்டத்துறையில் உத்தியோகப் பதினிக்கணக்கு மலையக இளைஞர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டமை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகளுக்காக புலம்-பெயர்தல் போன்ற காரணிகள் மலையகத்தில் ஒரு மத்தியதர உருவாக்கத்-திற்கான காரணிகளாகின்றன.

இன்று மலையகத்தில் ஆசிரியர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும், சட்டத்தரணிகளாகவும், பொறியியலாளர்களாகவும், வர்த்தகர்களாகவும், விவசாயிகளாகவும், சுயதொழில் முயற்சியாளர்களாகவும், அரசு, தனியார் துறைகளின் ஊழியர்களாகவும், பதவிநிலை உத்தியோகத்தர்களாகவும், அரசியல் வாதிகளாகவும், தொழிற்சங்கவாதிகளாகவும் இம்மத்தியதர வர்க்கம் பரந்து விரிந்து பலம் வாய்ந்ததாக வளர்ந்து வருகின்றது.

இதன் தாக்கம் தோட்டம் சார்ந்த தொழிலாளர் வாழ்வியல் அம் சங்களிலும், கலை, கலாசாரம் சார்ந்த அம் சங்களிலும் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. பலம் வாய்ந்ததாக இம் மத்தியதர வர்க்கம் உருவான போதிலும் இதன் சிந்தனைப் போக்குகள் காத்திரமானதாக இல்லை என்பது கவனத்திற்குரியது.

சாந்திகுமாரின் இது குறித்த கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக மக்கள் இந்தாட்டில் பொருளாதார உற்பத்தி முறையில் பிரதான சக்தியாக இருந்து வந்த போதிலும் இம்மக்களின் சமூக உருவாக்கம், அமைப்பு, நிலைப்பாடு என்பன குறித்து தெளிவான கண்ணோட்டமின்மை ஒரு குறைபாடாகவே இருந்து வருகின்றது. இவற்றைப் புரிந்த கொள்ள முற்படாமல் ஏற்படுத்தப்படும் ஸ்தாபன வேலைகளும் பிரகடனங்களும் விரியமற்ற நடவடிக்கைகளாகவே முடிவுறுகின்றன. இவை மேலோட்டத்தில் தத்துவார்த்த வார்த்தைகளால் அலங்கரிப்பட்டிருப்பதைப் போல உள்ளடக்கத்தில் சார்யற்று இருக்கின்றன.

(எல்.சாந்திகுமார் - தீர்த்தக்கரை)

மலையக மக்களின் எதிர்காலம் குறித்து விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வின் அவசியத்தை இம் மேற்கொள் உணர்த்தி நிற்கின்றது. இந்தப்

பின்னணியில் மலையக மக்களின் வரலாற்றின் அனுபவங்களைப் படிப்பினையாகக் கொள்ள வேண்டியது இன்றைய தேவையாகும். பரந்து, விரிந்த பரப்பாக இது இருந்த போதிலும், மலையகத்தின் புத்திஜீவிகள் எந்தளவிற்கு இம்மக்களின் வரலாற்றில் தீர்க்கமான பாத்திரத்தை அல்லது பங்களிப்பினை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை ஆய்வதனுடாக எதிர்கால மலையகம் குறித்து புத்திஜீவிகள் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்புகள் எவ்வளவில் இனங்கான முயல்ஸாம்.

மலையக மக்களது வரலாற்றில் பங்கேற்ற புத்திஜீவிகள், பிரதேசம், நாடு, மொழி, மதம், இனம் கடந்து பரந்துபட்டவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். மகாகவி பாரதி, புதுமைப்பித்தன் முதற்கொண்டு கோடூரேடைச்சுயர், மீனாட்சி நடேசைச்சுயர், சத்தியவாகீஸ்வரம்யர், நல்லம்மா, மணிலால் போன்றோரும், இலங்கையில் இடதுசாரிகளும் தமிழ்த் தலைவர்களும் அரசியல் தொழிற்சங்கவாதிகள் பலரும் இம்மக்களுக்காக குரலெழுப்பி தொழிற்சங்கங்களை அமைத்து தலைமை தாங்கி பல்வேறு போராட்டங்களை முன்னெடுத்துள்ளார்கள்.

எனினும் மலையகத்தை பகைப்புலமாகக் கொண்ட இச்சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மலையக புத்திஜீவிகளையும் அவர்களது பங்களிப்புத் தொடர்பான மதிப்பீடாக மட்டுமே இவ்வாய்வு முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆழப்படுத்தல், காத்திரமாக்கல்மலையகம் குறித்த தீர்க்கமான முடிவுகளை காணவிழைதல் என்பனவே இவ்வரையறைக்கான காரணங்களாகும்.

அந்தவகையில் மலையக மக்களின் முதல் நாற்றாண்டில் (1820-1920) மலையக புத்திஜீவிகள் உருவாக்கம் நிகழவில்லை என்ற போதிலும், பாரிய மாற்றங்களை அது காணவில்லை என்ற போதிலும் மலையக சமூகத்தின் உருவாக்கம் தொடர்பான அம்சங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கான சில குறிப்புகளை மட்டும் இங்கு முன் வைக்கலாம். பின்னால் முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்களுக்கான அறிமுகமாக இது அமையும்.

மக்கள் புலம் பெயர்தல் என்பது வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலம் தொடக்கம் இன்றுவரை நிகழ்ந்து வருவதை உலக வரலாறு சுட்டிக் காட்டுகிறது. இவை பல்வேறு தேவைகளுக்காக, நோக்கங்களுக்காக, பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் நிமித்தம் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

எனினும் இலங்கை நோக்கிய இந்தியர்களின் புலம்பெயர்வு புதியதாரு பண்புடன் கூடியதாக காணப்படுகின்றது. அடிமை முறையிலிருந்து வித்தியாசமான நவீன அடிமை முறைக்கு ஒப்பானதாக இது அமைந்தது. அடிமை முறைக்கும் நவீன அடிமை முறைக்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை.

இந்தியாவில் பிரித்தானியர் ஆட்சியானது உழைப்பைத் தவிர வேறு எதனையும் விற்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஒரு பெரிய மக்கள் கூட்டத்தை உருவாக்கியது. இதனால் இந்தியாவானது ஆபிரிக்க கண்டத்துக்கு அடுத்ததாக பாரிய அளவில் தொழிலாளர்களை சந்தைப்படுத்தும் நாடாகப் பரிணமித்தது.

1834 இல் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தில் அடிமைமுறை அல்லது அடிமை ஊழியம் சட்ட ரீதியாக ஒழிக்கப்பட்டமையால் ஓப்பந்தக் கூலிகள் என்ற அடிப்படையில் இந்தியர்கள் இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

அடிமை முறை வாழ்நாள் முழுதும் அடிமைத்துவம் காணப்பட ஓப்பந்தக் கூலி முறை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே அதாவது ஓப்பந்த காலத்துக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் இந்திய வம்சாவளித் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக கடனாளியாகவே இருந்தமையால் ஓப்பந்தம் என்பதும் காலவரையறையற்றதாகவே இருந்தது. எனவேதான் இது நவீன அடிமை முறைக்கு ஒப்பானதாக இனங்காணத்தக்கதாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு நவீன அடிமைகளான இத்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலை சுருக்கமாக முன்வைக்கலாம்.

- 1834 - புதிய நிலம் புதிய குழந்தை புதிய உற்பத்திமுறை புதிய வாழ்க்கை முறையில் உழைக்க நிரப்பந்திக்கப்பட்டனர்.
- 1835 - 3000 அடிக்கு மேற்பட்ட காடுகளை அழித்து கோப்பி, தேயிலை போன்ற பண்ப பயிர்களை உருவாக்கினர்.
- 1836 - பெண்கள் பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.
- 1837 - பெரியம்மை, சின்னம்மை போன்ற தொற்று நோய்களால் துன்புற்றனர்.
- 1838 - வறுமையினதும், கடனினதும் கோரப்பிடியில் சிக்குண்டனர்.
- 1839 - பெரிய கங்காளிகளினதும், துரைமார்களினதும் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.
- 1840 - அடிப்படை வசதிகளற்ற குடியிருப்புக்களில்(லயம்) அல்லவுற்றனர்.
- 1841 - அடிப்படை வைத்திய வசதிகளற்ற வாழ்ந்தனர், மரண வீதம் அதிகரிப்பது.

- 1842 - தொழிற்சங்க உரிமையற்று வாழ்ந்தனர்.
- 1843 - சுதேச மக்களுடன் எவ்வித தொடர்பும் அற்று தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள நிரப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

மலையக மக்களைப் பற்றியோ அல்லது இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து பர்மா, மேற்கிந்திய தீவுகள், பில்ஜீத்தீவு, தென்னாபிரிக்கா, மலேசியா, மொற்சியஸ் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்ற இந்திய வம்சாவளியினரைப் பற்றி பெரியளவில் இந்திய அரசாங்கம் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

பல்வேறு இன்னல்களுக்கு உட்பட்ட மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் ஏறத்தாழ 1920 வரை, அதாவது ஒரு நாற்றாண்டு காலமாய் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி கடந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியதே. இக்குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் இச்சமூகத்தின் நலனோம்பும் சில சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்ட போதிலும் இவைபற்றி எவ்வித அறிவுமின்றி அவற்றைத் தெரிந்து அனுபவிக்கக் கூடிய ஆற்றலும் இன்றி வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள்.

- * 1830 இல் அடிமை ஓழிப்புச் சட்டம்
- * 1841 இல் எச்மான் - வேலையாளர் சட்டம்
முதலாவது கட்டளைச் சட்டம் (உள்ளூர் நீதிபதிகளின் உதவியைப் பெற முடியும். உரிமைக்காக போராட முடியும் என்ற சட்டம்)
- * 1880 இல் துண்டு முறை
- * 1889 இல் 10ம் திகதிக்கு முன் சம்பளம் கொடுக்காத தொழில் கொடுப்போர் மீது வழக்குத் தொடரல் சட்டம்
- * 1898 இல் டின் டிக்கெட் முறை

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறான நிலைமைக்கான காரணங்களை முறித்தியானந்தனின் பின்வரும் விவரங்கள் குறித்துக் காட்டும்.

இலங்கையில் முதலாளித்தவு உற்பத்தி முறையானது பெருந்தோட்டத் துறைக் கூடாகத்தான் ஐடுருவியதாயிலும், தொழிலாளர்களுக்கும் பெருந்தோட்ட முதலாளிக்குமிடையிலான உறவு முறைகளில் நிலமானிய அம்சங்களும் பரவியிருந்தமை இந்நிலைக்குரிய முக்கிய காரணியாகும். கடல் கடந்த முதலீடு, வெளிநாட்டுத் தொழில் நுட்பம், இயந்திர உற்பத்திமுறை, சர்வதேச வர்க்கத்திற்கான உற்புத்தி, தொழிலாளர்

வர்க்கம், சம்பளம் லாபம் போன்ற முதலாளித்துவ அம்சங்களைக் கொண்டு தோட்டத்துறை காணப்பட்ட அதே நேரத்தில் நிலமானிய அமைப்பின் சில அம்சங்கள் எச்சரொச்சங்களாக அல்லது முதலாளித்துவ அமைப்பிற்குத் துணை போகும் வகையில் புதுப்பிக்கப்பட்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இந்திய கிராமிய சமூக உருவாக்கத்தின் ஒரு மாதிரியை அப்படியே பெயர்த்தெடுத்து மத்திய மலைநாட்டில் பொருந்தியமை முக்கியமான அம்சமாகும். இந்திய கிராமத்தின் சாதி அமைப்பும், அதற்கிணங்கத் தொழிற் பிரிவினை முறைகளும் தோட்டங்களில் தொழிலாளிடம் கட்டுப்பாட்டைப் பேணுவதில் துரைமாருக்கு வசதியாக அமைக்கப்பட்டன. (Social Stratification). மூலதனத்திற்கும், தொழிலாளர் உழைப்புச் சக்திக்குமிடையிலான கூர்மையான முரண்பாட்டுணை மழுங்கடிக்கப் பெரிதும் உதவியது. பெரிய கங்காணிமாரின் தர்பாரும் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் பஞ்சாயத்து தலைவர் வகிக்கும் பாத்திரத்தை பெரிய கங்காணி வகித்தமையும் நம் கவனத்திற்குரியவை. தோட்டத்தை விட்டுத் தொழிலாளி நினைத்த மாத்திரத்தில் வெளியேற முடியாமல் காலவுக்காக்கப்பட்டமையும், வெளியேற முயன்றோர் பிடிப்பட்டோர் கண்சயதி, அபராதம் போன்ற தீர்ப்புகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டமையும் கடுமையான கடன் பலுடை உதற முடியாத நிலையும் ஒரு தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறினாலும் வேறொரு தோட்டத்தில் சேர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையும் நிலமானிய சமூகத்தில் போன்று தொழிலாளியை மன்னோடு பின்னைத் தன்மையும் புலப்படுத்துகிறது. தோட்டத்துரையை அல்லது பெரிய கங்காணியை தங்களது ரட்சக்ராக கருதிய தொழிலாளரது மனோபாவழும் பெரிய கங்காணிக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையிலான நெருங்கிய குடும்ப பந்தமும் இதற்குத் துணையான அம்சங்களாகும். துரைமார் ராஜ்யத்தின் கொடுரமான அடக்கமுறையும் பிழைக்க வந்த இடம் என்ற தொழிலாளர்களின் நிலைப்பாடும் மறுமுனையில் செயற்பட்டிருந்தன. வார்க்க ரீதியாக மலையகத் தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனப்படுத்துவதை இக்காரணிகள் பின்தள்ளிப் போட்டிருந்தன.

(மு. நித்தியானந்தன்)

இம்மேற்கோள் சற்று நீளமாக இருந்தாலும் 19ம் நாற்றாண்டின் மலையகத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையை மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளமையும் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் ஏற்படக்கூடிய வார்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மையடையாமைக்கான காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் ஆழமாக புரிந்த கொள்ள வேண்டியவைகளே.

எனவே மலையக மக்கள் மத்தியில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூட்க போராட்டங்கள் எதுவும் இக்குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்ததாக அறிய முடியவில்லை. போராட்டங்கள் எழுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளையும் அடையாளங்காண முடியவில்லை.

1920க்குப் பின் இந்திலைமைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. சர்வதேச ரீதியில் நடந்தேறிய சமூக மாற்றங்கள், தொழிலாள வர்க்கத்தினது வெற்றிகள், தத்துவார்த்த வெற்றிகள், தேசிய இயக்கங்களின், உணர்வுகளின் வளர்ச்சி நிலைகள் என்பன இலங்கையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கான அடித்தாங்கள் இடுவதற்கான ஏதுக்களாயின.

ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் மனிதர்களின் அபிப்பிராயங்கள், சமுதாய நிலைமைகளாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. இந்த வரலாற்றுக்கு அடிப்படையாக விளங்குவது பொருள் உற்பத்தியும் உற்பத்தி உறவுகளும் மேயாகும். வரலாற்றை தனிநபர்கள் உருவாக்குவதில்லை. மாறாக மக்களே படைக்கின்றார்கள். புத்திஜீவிகள் இதில் உந்து சக்தியாக இருக்க முடியும்.

முதல் மலையக புத்திஜீவிகளை மலையகத்தின் தொழிற்சங்க இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளினாடாக அடையாளம் காண்கின்றோம். 1820 களில் இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறையின் ஆரம்பத்தோடு 1860 களில் நிலையாக இங்கு தொழிலாளர்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். எனினும் இவர்கள் மத்தியில் தொழிற்சங்க இயக்கம் தோன்றுவதற்கு ஏற்றதாழ நாறு ஆண்டு காலம் (1920) எடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

தஞ்சாவூரிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த “வர்த்தக மித்திரன்” பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இலங்கையில் அதற்கான சந்தா சேகரிக்க 1919இல் இங்கு வந்த கோதண்டராம நடேசெய்யர் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் முதற் தொழிற்சங்கமாகிய “அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேனம்” என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1935 களில் இடுதுசாரி இயக்கங்கள் மலையகத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் தொழிங்சங்க இயக்கங்களை ஆரம்பித்து பலயிக்க சக்திகளாக உருவாகின.

இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு ஒரு தனியான மத்திய நிறுவனம் அவுசியம் என உணரப்பட்டதால் “இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்” உருவாக்கப்பட்டது. (1939) இது உருவானதற்கான பிரகடனத்தில் எ.எம்.தேசாம், எஸ்.ரவ்யாசா, எம்.யு.கான், ஐ.எக்ஸ்.பெரெரா, எவ்.எம்.கனி, எஸ்.ஆர்.எம்.வள்ளியப்ப செட்டியார், சி.கே.குஞ்சிராமன், பெரி சுந்தரம், எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம், என் 14 அங்கத்தவர்கள் நகர் சார்ந்தோரும், பெருந்தோட்டங்களை சாராதோருமான இந்தியர்களே கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தனர்.

சாத்வீகம், காந்தியம் என்ற கோட்பாட்டுக்குள் இயங்கி வந்த இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்க்குள் மலையகத்தின் புத்திஜீவிகள் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை, எம். சோமசுந்தரம், கே.இராஜிவிங்கம், வி.கே.வெள்ளையன் போன்றோர் இணைந்து கொண்டனர்.

"இடதுசாரி குழுவினரைச் சார்ந்தவன் நான். இப்படி சொல்வதற்கு நான் வெட்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினராகவும் அவர்களே இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் தான் பிறந்தேன். என் கண்கள் ஒளியை தரிசித்தது இந்தப் பூரியிலதான். இறுதியாக நான் கண்களை முடுவதும் இந்த நிலமாகத்தான் இருக்க முடியும்."

சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் இக்குரல் மலையக சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட முதல் புத்திஜீவிகளின் குரலாகவும் நாம் இனங்காணலாம்.

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸால்/இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் சார்ந்த இப்போராட்டங்கள் குறித்து இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

முதலாவது 1946 இல் நடைபெற்ற ஹர்த்தால்

மலையகத் தொழிலாளர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகக் குடியிருந்த உருவாவள்ளி தோட்டத்தை காணி அபிவிருத்தி என்ற பெயரால் உள்ளூர் சிங்களவர்களுக்கு பகிர்ந்தளித்து விட்டு அங்கு வாழ்ந்த 365 பேருக்கு எதிராக அத்துமீறல் எனும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் 1000/= ரூபா அபராதம் 3 மாதச் சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு மலையகத் தமிழர்கள் வாழும் தோட்டங்களை உள்ளூர் சிங்களவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பதை அனுமதித்தால் இது தொடரக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருப்பதை உணர்ந்ததால் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும் என இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. எனவே ஏறத்தாழ 25000 தொழிலாளர்கள் பங்குகொண்ட மாபெரும் ஹர்த்தால் போராட்டத்தை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தியது. இதில் மலையக புத்திஜீவிகளின் பாத்திரம் மிக முக்கியத்துவம் உடையது. போராட்டத்தை ஒழுங்கமைப்பதிலும் தலைமை கொடுப்பதிலும் முன்னணி சக்தியாக இவர்கள் வினங்கினர்.

இந்த ஹர்த்தாலை இலங்கையின் இடதுசாரி சக்திகள் பலமாக ஆதரித்ததுடன் போராட்டத்திலும் பங்கு கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக மக்களின் நிலப்பறிப்புக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற வகையில் இப்போராட்டம் மலையக வரலாற்றில் மிகுந்த கவனத்திற்குட்படுகின்றது. இதன் பின்னால் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த நிலப்பகுதிகள் நேரடியாகவும், நட்சா, மகாவளி அபிவிருத்தி திட்டம் போன்ற நடவடிக்கைகளின் ஊடாக மலையக மக்கள் சிதறுடிக்கப்பட்டபோது மலையகத் தலைமைகளும் இடதுசாரி தலைமைகளும் குரல் கொடுக்க திராணியற்றவர்களாகினர். சிவனு ஸெல்சுமணனின் உயிர்த் தியாகங்கள் மட்டுமே என்சின.

அடுத்து 1950/51 களில் 17 மாதங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் மலையக மக்கள் வரலாற்றில் மைல் கல்லை குறித்து நிற்கின்றது. சி.க. செந்தில்வேலின் கூற்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“சுதந்திரத்திற்குப் பின் இனவர்க்க அடிப்படையில் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் அடிப்படை குடியியல் உரிமையான பிரஜாவரிமையை பறிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து வாக்குரிமையையும் இல்லாமல் செய்து கொண்டார். அப்கோத்தி மிக்கதும் அநியாயம் நிறைந்ததுமான இச்சட்டம் வர்க்க ரதியில் அணிதிரளக்காடிய மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளி வர்க்கத்தை குறிவைத்தே ஆக்கப்பட்டிருந்தது. அதனாலேயே இன உணர்வுகளுக்கும் அப்பால் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் தலைமையிலான அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் களில் பெரும்பான்மையோர் இச்சட்டத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க முடிந்தது.”

1947 இல் இடம் பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் மலையகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஏழு உறுப்பினர்கள் தெரிவானதுடன் இடதுசாரிகள் பதினான்கு தொகுதிகளில் வெற்றிபெற ஆகக் கூடிய ஆதரவினை வழங்கினர். சாந்திகுமார் இது பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“சுதந்திரம் அடைந்த காலகட்டத்தில் இருந்து இலங்கையின் நிர்வாகம் சட்டத்திட்டங்கள் அரசியல் யந்திரம் என்பனவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இனக் காலனித்துவ ஆதிகத்துக்குச் செய்த தயாரிப்புகளாக தென்படுகின்றன. இந்தத் தயாரிப்புகளின் முன்னோடிகளில் ஒன்றான 1948ம் ஆண்டு மலையகத் தமிழர்கள் வாக்குகள் பறிக்கப்பட்டமை இருந்தது. வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதன் மூலமாகத் தொடர்ந்தும் அதீதலாபம் தரக்கூடிய அரை அடிமைத் தொழிலாளர்களாக இவர்களின் நிலைமையை நீடிப்பது சுதந்தியமாயிற்று. ஏனைய துறைகளில் இவர்களின் மேல் நோக்கிய நகர்வு தவிர்க்கப்பட்டது.”

1930 இல் இலங்கைக்கு சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட பொழுது மலையகத் தமிழர்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்பட்டமை, 1937இல் உள்ளுராட்சித் தேர்தலில் இவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டமையின் தொடர் நிகழ்வாகவே 1948இல் வாக்குரிமை பறிக்கப்-

பட்டமையும் மலையகத் தமிழர்களில் 80% மாணவர்கள் நாடற்றவர்களாகியமையை இனங்காண முடியும். இத்திட்டமிட்ட தொழிலாளர்க்கத்தினருக்கு எதிரான சட்டத்தை சுயநலமில்லாத புத்திஜீவிகள் மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொண்டு இதற்கு எதிரான போராட்டங்களை நடாத்துவதற்கு முனைப்போடு செயல்பட்டனர். 1948இல் குடியிருமை பறிக்கப்பட்ட பின்பும் 1952 வரை மலையகப் பிரதிநிதிகள் சட்டசபையில் இருந்து கொண்டு இச்சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை நடத்தினர்.

"சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.இராஜவிங்கம், அப்துல் அஸீஸ், எம்.சோமசுந்தரம் போன்றோர் இச்சத்தியாக்கிரகத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதில் தீவிரமாக இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போராட்டம் குறித்து போதிய தெளிவான கருத்துக்கள் மக்களிடையே பரப்பப்படவில்லை. அங்கத்தவர்களிடையேயும் தலைவர்களிடையேயும் ஒருமித்தக் கருத்து இருக்கவில்லை" என்ற விமர்சனங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளைய மிகுந்த கவனத்திற்குரியது.

மேலும் "பெரி சுந்தரம், எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம் போன்ற தலைவர்களும் இந்தியன் வர்த்தகர் சங்கம், மேமன்சங்கம், தென்னிந்திய ஜவஹி வர்த்தகர் சங்கம், பரதசங்கம், முஸ்லீம்கள் சங்கம், இலங்கை இந்திய வர்த்தகர் சங்கம், நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் சங்கம், முஸ்லீம் பொருளாதார சங்கம், பார்ஸி அன் ஜாபின் சங்கம், குஜரத்தி இந்து மண்டல் போன்ற சங்கங்களும் சத்தியாகிரகத்துக்கு எதிராக இருந்தன." என சாரல்நாடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த மேற்கோள்கள் இரண்டும் இருவேறுபட்ட கருத்து நிலைகளை காட்டுகின்றது. குடியிருமைச் சட்டம் இலங்கையில் வாழுந்த இந்திய உயர்குழாத்தினரை பெரிதாகப் பாதிக்கவில்லை. இது தோட்டத் தொழிலாளர்களையே பெரிதும் பாதித்தது. எனவே இவ்வுயர் குழாம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளை வர்க்க அடிப்படையில் எடுத்துள்ளார்கள் என்பது அதிசயம் அல்ல. எனினும் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகளின் தலைவர்களும் இந்திலைப்பாட்டையே எடுத்தார்கள் என்பது வேதனைக்குரியது. மலையக புத்தஜீவிகள் இவற்றையும் மீறி தொழிலாளர்களின் நிலைப்பாட்டில் அவர்களது சார்பு நிலையில் கருத்துக்களை முன்வைத்து போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

இந்த அரசியல் அந்தியை எதிர்த்து உலகையே ஈர்க்கும் அற்புதமான போராட்டத்தையே நடத்தியிருக்கலாம். மக்கள் கொதித்தார்கள், குழுமினார்கள். பாராளுமயன்றத்துக்கு முன்னால் தீக்குளிக்கவும், சிரச்சேதம்

செய்து கொள்ளவும் மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள் என வி.கே.வெள்ளையன் சுறியிருப்பது இப்போராட்டத்திற்கு மக்கள் தயார் நிலையிலிருந்த போதும் தலைமைகளின் பலவீனங்கள், காட்டிக் கொடுப்புகள் எனபன போராட்டங்களையும் போராட்ட உணர்வுகளையும் நகக்கி வந்துள்ளன என்பதை தெளிவாகவே ஈட்டுகின்றன.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, அப்துவ் அஸீஸ், எம்.சோமசுந்தரம், கே.இராஜலிங்கம், வி.கே.வெள்ளையன் போன்றோரின் மலையகத் தொழிலாளர்க்கும் - அதன் அரசியல் எதிர்காலம் குறித்து தீர்க்கமான சிந்தனையும் போராட்ட குணாம்சத்தையும் இப்போராட்டம் வெளிப்படுத்தியது. எனினும் வழிநடத்திய தலைமைகளின் மக்கள் விரோத நிலைப்பாட்டால் இப்போராட்டமும் தோல்வியைத் தழுவியது.

இன்றுவரை மக்கள் விரோத நிலைப்பாட்டில் இருந்து இத் தலைமைகள் விடுபடவில்லை. விடுபட முடியாது என்பதை வரலாறு காட்டி நிற்கின்றது.

இதன் பின் மலையக புத்திஜீவிகளால் தீவிர தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் - தொழிற்சங்க போராட்டங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடிந்ததே தவிர, மலையக மக்களின் எதிர்கால அரசியல் குறித்து சிந்திக்க முடியாதவர்களாகினர்.

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என பெயர் மாற்றும் பெற்று சௌ.தொண்டமான் தலைவர் பதவியைப் பெற்ற பின் - இத்தலைமைக்கும் மலையக புத்திஜீவிகளுக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியான முரண்பாடுகள் உட்கட்சிப் போராட்டங்கள் நடைபெற்று வந்தன. புத்திஜீவிகளுக்கு எதிரான சிந்தனையும் மக்கள் விரோத நிலைப்பாடுகளும் சாதிவெறியும் இந்த ஸ்தாபனத்தின் உடைவுகளுக்கு வழிவகுத்தது. 1956களில் ஜனாப் அஸீஸ் (ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ்) 1965 வி.கே.வெள்ளையன், எம்.சோமசுந்தரம் போன்றோர் வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. எம்.சோமசுந்தரம் இந்தியா செல்ல ஏனையோர் தீவிர தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர்.

அன்று தொடங்கிய தொழிற்சங்க உடைவுகள் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸிலிருந்து பெ.சந்திரசேகரன் 1990 இல் வெளியேறி மலையக தொழிலாளர் முன்னணி (மலையக மக்கள் முன்னணி)யை உருவாக்கி இன்றுவரை தொடர்வதைக் காணலாம். இதனை பி.ஏ. காதர் பின்வருமாறு காண்கிறார் :

“மலையக மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் பல்வேறு அமைப்புக்கள் பல்வேறு தேவைகளுக்காக பல்வேறு காரணங்களால் பல்வேறு சக்திகளால் உருவாவதை இனி தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் இந்தப் பிரிவுகள் பிளவுகளாக மாறி, முரண்பாடுகள் பக்கமையுடையவையாக வளருமானால் மலையக சமூகம் தனது பேரும் பேசும் பலத்தை இழந்து பலவினப்பட்டு சிறைதந்து சின்னாபின்னப்பட்டு போகும். நாம் ஆஸ்படும் சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெருந்தேசியவாத கட்சிகள் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்காக பிரித்து பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ள முடியும். ஆனால் நாம் நமது கூட்டு பலத்தின் மூலம்தான் எதையும் பேரும்பேச முடியும்.”

தொழிற்சங்க வாதத்தின் எல்லையை இதனைவிட தெளிவாக கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. தொழிற்பினைக்குகள், சம்பள உயர்வு, வாழ்க்கை நலன் ஓம்பும் சுகாதாரம், குடியிருப்பு பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களில் பேரும் பேசுவதற்கான அமைப்புகளாகவே தொழிற்சங்கங்களின் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எனினும் ஆரம்ப காலத்தில் மலையகத்தில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பது சாதாரணமாக இருக்கவில்லை.

“மலைநாட்டில் தொழிற்சங்கம் நடத்துவதென்பது குறைவளியோடு மோதுவதற்கு ஒப்பாகும். சிங்கள இனவாத துரைமார்களின் ஆணவும், அரசாங்கத்தின் அலட்சியம், மக்களின் ஆத்திரம், போட்டித் தொழிற்சங்கங்களின் பொறுமை, சதி ஆகிய அனைத்து சக்திகளுக்கும் முகங்கொடுத்து தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். தீர்க்க முடியாவிட்டால் போராட்டம் தொடங்க வேண்டும்.” என்ற இர. சிவலிங்கம் அவர்களின் கூற்றுக்கள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கன:

தொழிற்சங்க அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அக்காலத்தில் மலையக புத்திலீவிகள், இந்தப் போராட்ட வாழ்வில் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள். நா.சன்முகதாசன் தலைமையிலான இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், சமசமாஜ கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பவற்றோடு இணைந்து பல்வேறு தொழிற்சங்க போராட்டங்களை வெற்றிகரமாக மலையகத்தில் நடத்தினார்கள். இப்போராட்டங்களைத் தவிர்த்து மலையக மக்களின் வரலாற்றை எழுதமுடியாத அளவிற்கு இவை வலிமையுடையனவாக இருந்தன.

மேபில்ட், மடக்கும்புரி, கிணாகலை தோட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் மலையகம் தழுவியதாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சபடி 17.50 போராட்டம் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை

1930, 40 களில் சமசமாஜ கட்சி முன்னெடுத்த போராட்டங்களை விட பல முனைகளில் வளர்ச்சி பெற்றனவாகக் காணப்பட்டன. புரட்சிகர உணர்வு மிகக் போராட்டங்களாக இவற்றைக் கணிக்கலாம். இதில் நா.சன்முகதாசனின் தொழிற்சங்கத்தின் பங்களிப்பு குறிப்பித்தக்கது.

"1933இல் நாட்சம்பளம் 33 சதமாக இருந்த நிலைமை தொழிற்சங்க கோரிக்கை வழியாகவும் போராட்டங்களுக்கூடாகவும் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டு 1983இல் ரூபா 17.83 ஆகவும், 1993இல் ரூபா 72.24 ஆகவும், 1998இல் ரூபா 101 ஆகவும் காணப்பட்டது. 1984 இலேயே ஆண் பெண் தொழிலாளர்களுக்கிடையிலான சம்பள பேதம் நீக்கப்பட்டு சம்பளம் வழங்கப்பட்டது."

எனினும் இவை தொழிற்சங்க வரையறைக்குள் நடந்த போராட்டங்களே தலைவர் மலையகத் தொழிலாளர்களின் அரசியல் ஸ்தாபனம் சார்ந்த வேலைகளாக அல்லது போராட்டங்களாக வளர்த்தெடுக்க முடியவில்லை. புத்திஜீவிகள், மாணவர்கள் போன்றோரிடையே அரசியல் உணர்வுகள், சிந்தனைகள் எழுந்த போதும் அவை சரியாக ஸ்தாபனப்படுத்தப்படவில்லை என்றே கருதலாம்.

மலையகத்தின் ஆரம்பகால புத்திஜீவிகள், தாமாகவே புத்திஜீவிகளாக உருவானவார்கள், தொழிற்சங்க அமைப்புகளை வளர்த்தெடுத்தவர்கள் தாமாகவே தலைமை தாங்கியவர்கள் தாங்களே போராட்ட நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டு தலைமை தாங்கி நடாத்தியவர்கள். மலையக தொழிற்சங்க வரலாற்றில் இவர்களது அரப்பணிப்பு தியாகம், பேராட்ட குணாம்சங்கள் என்றும் மிகச்சிறந்த அனுபவங்களாகக் கொள்ளத்தக்கன.

தொழிற்சங்க வேலைத்திட்டங்களுக்கு அப்பால் மலையக மக்களின் அரசியல் எதிர்காலம் குறித்து சிந்தித்தார்கள். ஆனால் அதற்கான தெளிவான விஞ்ஞான பூர்வமான கண்ணோட்டம் இருந்ததாக வெளிப்படவில்லை. எனவேதான் அரசியல் சார்ந்த வெகுஜன ஸ்தாபனங்களையோ, போராட்டங்களை கட்டியெழுப்புவதற்கு முடியாமல் போய் விட்டது.

இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்ட புத்திஜீவிகள் மட்டுமல்லாது, மலையகத்தில் தொழிற்சங்கப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட மலையக புத்திஜீவிகள் பலர் மலையக வரலாற்றில் தீர்க்கமான பாத்திரங்களை வகித்துள்ளனர். நடேசன், சுந்தரம் போன்று இன்னும் பலர் இதனுள் அடங்குவர். கட்டுரையின் விரிவு அஞ்சி, இவ்விடத்தில் இதனை தவிர்ப்பது நல்லது. ஆனால் இவர்களின் பங்களிப்பும் ஆய்வுக்கு உட்பட வேண்டியதே.

தொழிற்சங்க வரையறைக்குள் நின்றவர்களே இவர்களும் என்பதால் மலையகத்தின் பொதுவான போக்குக்குள் இவர்களும் அடக்குகின்றனர். இவர்களின் பங்களிப்புகளும் குறைவாக மதிப்பிடக் கூடிய ஒன்றல்ல. இதனைப் போல இடதுசாரி ஸ்தாபனங்களில் இணைந்து செயல்பட்ட-வர்களின் பங்களிப்பும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தொழிற்சங்க அமைப்புக்கு அப்பால் மலையக புத்திஜீவிகள் அரசியல், சமூக கலை,கலாசார அயைப்புகளினுடே மலையக எதிர்காலம் குறித்து சிந்தித்தனர். பல வெளுஜன ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கி அரசியல் சார்ந்த வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துள்ளார்கள். பல அமைப்புகள் சிறிதும் பெரிதுமாக மலைகத்தில் பரந்து விரிந்து செயற்பட்டு வந்துள்ளன. வருகின்றன. இவைகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய நேரவை இருந்த போதிலும் பிரதானமாக போக்குகளை பிரதிபலித்த சில அமைப்புகளை மட்டுமே இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்துதல் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

இந்தியாவின் தேசிய இயக்கம், இலங்கையில் பண்டாரநாயக்கவினால் கொண்டு வரப்பட்ட தனிச்சிங்கள் சட்டம், ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம், 1958 இல் இன வன்முறைகள், திராவிட கழகத்தின் செல்வாக்கு என்பனவற்றோடு மலையக சமூகம் தமது போராட்டங்களின் ஊடாகவும், கலை கலாசார பிரதிபலிப்புகளின் ஊடாகவும் தங்களை ஒரு சமூகமாக இனங்காணும் யதார்த்தப் போக்குகளும் பல சமூகக் கட்டுக்களை தன்னகத்தே கொண்டு ஒரு சமூகமாக உருவெடுக்கின்ற நிலைகளும் மலையக மக்கள் மத்தியில் இனம், மொழி, கலாசாரம், மதம், கலை-இலக்கியங்கள், பிரதேச உணர்வு, வர்க்க உணர்வு, கல்வி போன்ற விடயங்களில் நீரிராடுபாடுகள் உருவாகத் தொடங்கின.

இதன் தர்க்க ரத்தியான விளைவாக மலையக மக்கள் பல்வேறு வகையான போக்குகளையும், சிந்தனைகளையும் கொண்ட புத்திஜீவிகளாலும் தொழிலாளர்களாலும் பல்வேறு சமூக இயக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

அந்தவகையில் 1960 இல் உருவான “மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம்”, 1963 இல் உருவான “மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்”, 1970 இல் உருவான “மலையக இளைஞர் முன்னணி” என்பற்றிக்கு நலையைத்துவும் வழங்கிய இரு. சிவலிங்கம் மற்றும் இவ்வமைப்புகளைச் சார்ந்த புத்திஜீவிகள் அவர்களது மலையக மக்கள் குறித்த சிந்தனைகள் கருத்தோட்டங்கள் கவனத்திற்குரியன.

“நாற்பதாண்டு கால எங்கள் நட்பில் அவரது எல்லா செயல்களிலும் இணைந்து சிந்தித்து செயற்பட வாய்ப்பு கிடைத்ததை அவரில்லாத இவ்வேளையில் என்னியென்னி மலைக்கிளியேன். கல்லூரி காலத்திலேயே மலையக சமூகத்தின் நிலையைப் பற்றி பேசுவோம். வடபகுதி மக்களுக்கு இணையாக நம்மக்களை ஆக்க முடியாதா என்று ஏங்குவோம்.”

இர.சிவலிங்கத்தின் மலையக சமூகம் குறித்த சிந்தனைகளின் வரையறையை அவரது நாற்பது ஆண்டு கால நன்பர் எஸ்.திருச்செந்தூரன் நினைவு படுத்தியிருப்பது - இர.சிவலிங்கம் அவரது அமைப்பு - அவ் அமைப்பின் அங்கத்தவர்களான புத்திலீவிகள் நிலைப்பாட்டை நன்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது என்றாம்.

வடபகுதி மக்கள் சமூகத்தில் உருவாகி நிலைபெற்றிருந்த உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி நிலை இவர்களது சிந்தனையைப் பாதித்திருக்கின்றது. எனவேதான் அத்தகைய உயர்மத்தியதர வர்க்க பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு சமூக உருவாக்கம் மலையகத்திலும் ஏற்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இவர்களது சிந்தனைகளிலும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

“மலையகத்தின் சிவாவின் செயலால் சமூக உணர்வு பீரிட்டது. விழிப்புணர்வு கிளர்ந்தது. பகுத்தறிவு தலைதாக்கியது. பிறபோக்குத் தனத்துக்கு எதிர்ப்பலைகிளம்பியது. கலை இலக்கியத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. சொற்பொழிவு கலை செழுமை பெற்றது. அறிவுத்தாகமும் ஆய்வுநோக்கும் விரிவடைந்தது. இந்த நாற்றாண்டின் இறுதியில் குவிமையமாகியுள்ள இன்றைய போக்குகள் யாவற்றிக்கும் வழிசமைத்ததோடு மலையக சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு வளமும் வலுவும் சேர்த்தவர் சிவலிங்கம்.”

மலையக இளைஞர் முன்னணி குறித்தும், இர.சிவலிங்கம் குறித்தும் மிகச் சரியான மிகத் தெளிவான கண்ணோட்டத்தை பி.மரியதாஸ் அவர்கள் முன்வைத்துள்ளமையைக் காணலாம். எஸ்.திருச்செந்தூரன் அவர்களின் கருத்தை வலிமைபடுத்துவதாகவும் விரிவுபடுத்தி விளக்கம் தருவதாகவும் இக்கூற்று அமைகின்றது.

மலையகம் என்ற வார்த்தை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் எஸ்.டி.சிவநாயகமாக இருந்தபோதிலும். மலையக சமூகம் என்ற எண்ணக்கருவின் உருவாக்கம், வளர்ச்சி, நிலைபேறு, தாக்கம் என்ற யதார்த்திற்கு உத்வேகம் என்பவற்றிற்கு உத்வேகம் அளித்தது. இர.சிவலிங்கமும் அவரது அமைப்பும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

மலையக வரலாற்றில் இது ஒரு முற்போக்கான அம்சமாக இருந்த போதிலும் தொழிலாளர்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட மலையக வர்க்க சமூகம் குறித்து தொழிலாள வர்க்க சிந்தனையில் இவ்வமைப்பு எந்தவகையில் தனது பார்வையைக் கொண்டிருந்தது என்பது கேள்விக்குறியே.

"திரு.சிவலிங்கம் மலையக சமூகம் குறித்து தீட்சன்ய மிக்கதும் யதார்த்த பூர்வமானதுமான தத்துவார்த்த தளத்தை கொண்டிராதயை காரணமாக அவரை பின்பற்றியோரும் சமூக அரசியல் கலாசாரம் குறித்து விஞ்ஞான பூர்வமான தெளிவுடையோராம் காணப்படவில்லை."

எம்.முத்துவேல் முன்வைத்துள்ள இக்கருத்து இவ்வமைப்பின் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் காணலாம். கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி, கலை - இலக்கியம் குறித்த வளர்ச்சிகளும் சமூக உணர்வுமிக்க புத்திஜீவிகளின் வளர்ச்சியும் சொற்பொழிவு கலையின் செழுமை குறித்த வளர்ச்சியும் பகுத்தறிவின் வளர்ச்சியும் மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் இன்று வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற புத்திஜீவிகளின் மத்தியதர வர்க்கத்தினரது போக்குகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இவ்வமைப்பு தொழிலாள வர்க்க சிந்தனை மிக்க பலம் பொருந்திய புத்திஜீவிகளை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது.

மறுபுறுத்தில் எல்.சாந்திகுமாரை தலைமையாகக் கொண்டு பல புத்திஜீவிகளை உள்ளடக்கி, 1970 களில் மலையக மக்கள் இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. மார்க்ஸிய தத்துவார்த்தத்தைக் கொண்ட, பி.மரியதாஸ், ஏ.ஸோரன்ஸ், சி.நவரட்ன், மெய்யநாதன், ராமலிங்கம் போன்ற புத்திஜீவிகள் பலர் இவ்வமைப்பில் அங்கத்துவம் வகுத்தனர்.

மலையக மக்கள் குறித்தும் தொழிலாள வர்க்க நிலைப்பாட்டில் நின்றும் மலையக மக்களின் எதிர்காலம் குறித்து யதார்த்த பூர்வமானதும் தத்துவார்த்தை தளத்தைக் கொண்டதுமான விஞ்ஞான பூர்வமான சிந்தனைகளோடு மலையகத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை ஆற்றிய அமைப்பாக இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வியக்கத்தின் தத்துவார்த்த பலம் காத்திரமானது, ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனம் மக்கள் மத்தியில் தனது வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கும் அரசியல் தத்துவார்த்த சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கும், போராட்டங்களில் பரந்துபட்ட மக்களை இணைப்பதற்கும், கட்டுப்பாடுமிக்க ஸ்தாபன அங்கத்தவர்களை தெரிவிசெய்து உள்வாங்குவதற்கும் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை வலிமையிக்கதாக ஆக்குவதற்கும் வெகுஜன இயக்கங்களை உருவாக்கி செயற்படுத்தும் பலவேறு மட்டங்களில்

பல்வேறு வகைகளில் இவ்வமைப்புகள் உருவாக்கப்படும். கலை, இலக்கிய, கலாசார அமைப்புகளாகவோ சமூக நலன்சார்ந்த அமைப்புகளாகவோ கற்கை வட்டம், ஆய்வு மையம் போன்ற பல்வேறு மட்டங்களில் பல்வேறு வகைகளில் இவ்வமைப்புகள் உருவாக்கப்படும்.

"மஸ்யக மக்கள் இயக்கம் என்பது ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தின் பண்புகளைக் கொண்டதாகவே காணப்பட்டதே தவிர ஒரு அரசியல் கட்சியாக உருவாக்கப்படவில்லை. வெகுஜன அமைப்பின் ஊடாக ஓர் அரசியல் கட்சியை உருவாக்கும் என்னம் இந்த இயக்கத்திற்கு இருந்திருக்க கூடுமோ என்ற கருத்தக்க வகையில் இதன் செயற்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. அதற்குரியததுவார்த்தம் இவ்வியக்கத்தில் மேலோங்கி நின்றது. தொழிலாளர்களுக்காக "இயக்கம்" என்ற பத்திரிகையை இவ்வியக்கம் வெளியிட்டது. இது தொழிலாளர் வர்க்கத்தினர் மத்தியில் அரசியல் வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் நோக்கோடு கொண்டு வரப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென எண்ண இடமுண்டு. புத்திஜீவிகள் மத்தியில் கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டந்து "தீர்த்தக்கரை" எனும் சஞ்சிகையையும் வெளிக்கொண்டதது. "மனித சமுதாயத்தின் சிகரத்தை எட்டிப்பிடிக்க கடின உழைப்பை மேற்கொள்ளும் இலக்கியவாதிகளின் அழகும், வீசுகள் மிக்க படைப்புகள் உருவாக நாம் களம் அமைப்போம்" என்று தீர்த்தக்கரையில் முதலாவது இதழில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

மஸ்யக சமூகம் பற்றி இவ்வமைப்பு கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் யதார்த்த பூர்வமாக தீர்த்தக் கரையில் எஸ்.சாந்திரமார் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை எடுத்தாளத்தக்கது.

"சமூக உருவாக்கம் ஒரு புறமும், இனக்காலனித்துவத்தின் செயற்பாடு மறுபறுமாக தாம் ஒரு தனித்துவமான இனம் என்ற உணர்வை பலப்படுத்தி வந்திருக்கின்றது. இந்தச் சமூக உணர்வின், பிரக்ஞங்கின் பிரதிபலிப்பாகவே மஸ்யகம் என்ற பதம் அண்மைக்காலங்களில் ஆதிக்கம் பெற்று வருகிறது. மஸ்யகம் என்பதில் தொனிக்கின்ற புவியியல் அர்த்தத்தை மாத்திரம் நோக்கும்போது அது பிராந்திய வாதமாகப்படலாம். ஆனால் மஸ்யகம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியல் எல்லையை அன்றி குறிப்பிட்ட உற்பத்தி முறையை (பெருந்தோட்டத்துறையைச்) சார்ந்து வாழ்கின்ற ஒரு சமூகத்தின் இருத்தலை, ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனத்தின் ஏழுச்சியைக் குறிக்கிறது..... இம்மக்கள் போராட்டங்களில் நடவடிக்கைகளில் கலை கலாசாரம் பிரதிபலிப்புகளில் தங்களை ஒரு சமூகமாக இனங் கண்டுள்ளார்கள். மிகப் பெரும்பான்மையாகத் தொழிலாளர்களை மையமாகக் கொண்டு பல சமூகத் தட்டுக்களைத் தன்னுடன் உருவாக்கி வளரும் ஒரு சமூகமாக இவர்கள் உருவெடுத்துள்ளார்கள்."

இன்றுபல புத்திஜீவிகள் மலையக சமூகம் குறித்துபல தெளிவில்லாத தீர்க்கமற்ற தடுமாற்றங்களோடும், ஊசாட்டங்களோடும் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ள நிலையில் விஞ்ஞான பூர்வமாக மலையக சமூகத்தை அணுகுவதற்கும் அவர்களது எதிர்காலம் குறித்த சிந்தனைகளையும் கருத்தோட்டங்களையும் முன்வைப்பதற்கும் மேற்கூறிய கருத்துக்கள் அடித்தளமாக இருக்க முடியும்.

இவ்வாறு, மலையக மக்கள் குறித்து விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்துக்களை முன்வைத்த போதிலும் நடைமுறையில் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகள், செயற்பாடுகளை நோக்கி இவ்வியக்கம் முன்னோக்கி நகரவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது.

1964 ஸ்ரீமாவோ - சாஸ்திரி ஓப்பந்தம் மலையக மக்களை 1970 - 77 காலப்பகுதியில் நாடு கடத்தியது. இதற்கெதிரான வலிமைமிக்கப் போராட்டங்களை மலையகத் தலைமைகளோ புத்திஜீவிகளின் இயக்கங்களோ முன்னெடுக்கவில்லை. இடதுசாரித் தலைமைகளும் இதில் அக்கறை கொள்ளாது. இந்நடவடிக்கைக்கு உடந்தையாகவே செயற்பட்டன. தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாத மலையகத்தின் புத்திஜீவிகள் பலரும் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலை மலையக மக்கள் வரலாற்றில் ஒரு பின்னடைவே எனலாம்.

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இனவன்முறைகள் மலையக மக்களை தொடர்ந்தும் ஒடுக்கி வந்தது. தாயகம் நோக்கிய புலப்பெயர்வு வடக்கு கிழக்கு நோக்கிய புலப்பெயர்வு, மலைய மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசங்களை நோக்கிய புலப்பெயர்வுக்கு இவை நிர்ப்பந்தித்தன. இவற்றிற்கு எதிராகவும், பலம்பிக்க போராட்டங்களை வலிமையோடு நடத்த முடியாமல் மலையகத் தலைமைகள் பின்வாங்கின.

1983 ஆம் ஆண்டு இதன் உச்சகட்ட நிலைமையினை அவதானிக்கலாம். இவ் வினவன்முறையை அடுத்து முன்று முக்கிய தீர்வுகளாக மலையக மக்கள் முன் வைக்கப்பட்டது. தாயகம் திரும்புதல், வடக்கு கிழக்கில் குடியேறுதல், தாம் உருவாக்கிய மலையகத்தில் தொடர்ந்தும் வாழ்தல், இதில் மலையத்தில் தொடர்ந்தும் வாழ்தல் என்ற கருத்து யதார்த்த மிக்கதும், நடைமுறை சாத்தியப்பாடும் உடையதாக காணப்பட்டது. பெரும்பான்மை தொழிலாளர்கள் இந்த யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ட போது மலையக புத்திஜீவிகள் சிலகும் முதலாளிகள் பலரும் தாயகம் திரும்பினர்.

இத்தகைய நிலைமைகளோடு வடக்கு கிழக்கு விடுதலை இயக்கங்களின் செயற்பாடுகள் அரசின் ஒடுக்குறைகள் என்பன மலையக புத்திஜீவிகள் மட்டத்தில் சமூக இயக்கங்கள், தொழிற்சங்க இயக்கங்கள் மத்தியிலும் பல பின்னடைவுகளை உருவாக்கின. சமூக இயக்கங்களில் முனைப்பாக செயற்பட்ட பலரும், முற்போக்கு அரசியல் சிந்தனை விக்கவர்களும் இப்பின்னடைவுக்குள் உள்வாங்கப்பட்ட பல புத்திஜீவிகள் பிறபோக்கு ஸ்தாபனங்களுக்குள் தலைமறைவாகினர்.

கலை - இலக்கியத்துறைகளிலும் இப்பின்னடைவுகளைக் காணலாம்.

1980 களில் இவற்றை நாம் இனங்கண்ட பொழுதிலும், இதற்குடுத்த காலகட்டங்களில் ஆங்காங்கு நம் பிக்கையிக்க ஒளிக்கீற்றுக்காக புத்திஜீவிகளின் செயற்பாடுகள் புதிய தலைமுறைகளின் மத்தியில் உருவாகி வருவது கவனத்திற்குரியது. கலை - இலக்கியம் - பண்பாடு - அரசியல் சார்ந்த துறைகளில் இவற்றை அடையாளப்படுத்தலாம். எனினும் இவ்வமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் முனைப்பானதாக வெளிப்படவில்லை.

எனவே மலையக மக்கள் குறித்து அக்கறையிக்க புத்திஜீவிகள் மலையக மக்களின் எதிர்காலம் குறித்து சிந்திக்க வேண்டியது வரலாற்றுக் கடமையாகும். மலையக மக்கள் குறித்து தேடலும் ஆய்வுகளும் அவசியமானதாகும். மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை இனங்காணலும் அவற்றிற்கான நீர்வுகளை முன்வைத்தலும், அவற்றை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதும் அவசியமானதாகும். இதற்கான வெகுஜன இயக்கங்களை உருவாக்கி போராட்டங்களுக்கு உறுதுணை மாவதும் வரலாற்று கடமையாகின்றது.

வளைந்து கொடுக்கின்ற, இணக்கமாகப் போகின்ற, சமரசம் செய்து கொள்கின்ற நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, தொழிலாளி வர்க்க நிலைப் பாட்டிலிருந்து தொழிலாளர்களின் நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிந்தனையை வளர்த்தெடுப்பது அவசியமானது. அரசியல் உரிமைகள், பாதுகாப்பு, பொருளாதாரம், கல்வி - உயர்கல்வி, சுகாதாரம், வீட்டுரிமை, தோட்டக் குடியிருப்பு சீரமைப்பு. தொழிற் பாதுகாப்பு, தொழிற்சங்க உரிமைகள், தொழில் வாய்ப்புகள், நிலம், குடியேற்றம், கலை, இலக்கியம், கலாசாரம் போன்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

இன் ஒடுக்குமுறைக்கு வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும், பிரதேசசபை, நகரசபை, மாதாணசபை; பாரானுமன்ற ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மக்களை சிறபாக தொழிற்சங்கங்கள் ஊடே தொழிலாளர்களைப் பிளவுபடுத்தும் முயற்சிகளை முறியடிப்பதற்கும் தயாராக வேண்டும். இவற்றை செயற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் இறங்க வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

இத்தகைய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற மக்களை அணிதிரட்ட வேண்டியது அவசியமானதாகும். வெருஜன அமைப்புகளை உருவாக்குதல், தந்திரோபாயங்களை ஒழுங்கமைத்தல், ஜக்கிய முன்னணியை ஏற்படுத்தல் போன்றவை இன்றையை வரலாற்றுத் தேவையாகும். இதில் மலையக புத்திஜ்விகள் தீர்க்கமான பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும்.

உசாத்துணைகள்

1. இலங்கை இடதுசாரி இயக்கத்தின் 50 ஆண்டுகள், செந்தில்வேல், சி.கா - 1995.
2. நாட்டற்றவர் கதை - வேலுப்பிள்ளை, ஸி.வி. 1987.
3. வீட்டற்றவன், வேலுப்பிள்ளை, ஸி.வி. 1987.
4. மலையகத் தமிழர் வரலாறு, சாரல் நாடன் 2003.
5. தீர்த்தக்கரை - சஞ்சிகை.

அமரர் இரு. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தமாக இயங்கும் குழு பின்வரும் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளது

நினைவுச் சொற்பொழிவுகள்

1. பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம்பி - 2000
பெருந்தோட்டத்துறை : தமிழ் இளைஞர்கள் இன்றும் நாளையும்
2. பேராசிரியர் வி. குரியநாராயணன் - 2001
இளைய மலையகம் - புதிய வாய்ப்புகளும் சவால்களும்
3. கலாந்தி மா. கருணாந்தி - 2002
மலையகக் கல்வி
4. திருமதி. லலிதா நடராஜா - 2003
மலையக பெண்கள்

ஏனைய செயற்பாடுகள்

இளைஞர்களுக்கான கட்டுரைப்போட்டி	-	2000
மாணவர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி	-	2001
ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப்போட்டி	-	2002
ஆய்வுக் கருத்தரங்கு	-	2003

நூல் வெளியீடுகள்

மலையக பரிசுக் கட்டுரைகள்	-	2000
சிவலிங்கம் சிந்தனைகள்	-	2002
மலையக சமகால பிரச்சினைகள்	-	2003

இரு. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

அமரர் குர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

<u>பெயர்</u>	<u>விளையம்</u>	<u>தொலைபேசி</u>
திரு. எம். வாமதேவன்	BQ 2/2, மனிங் டவுன் வீட்டமைப்புத் திட்டம், மங்களா வீதி, கொழும்பு - 8.	2693098
திரு. எச்.எச். விக்கிரமசிங்க	39/21, அஸ்வில் பிளேஸ், கொட்டாஞ்சேண, கொழும்பு - 13.	2435652
திரு. இ. ஈஸ்வரலிங்கம்	45/15 A, பிரேட்ரிக்கா வீதி, கொழும்பு - 6.	2581201
கலாநிதி பி. இராமனுஜம்	12/2, விகாரை மாவத்தை, கொல்ன்னாவை.	2572436
திரு. பி. இராதாகிருஷ்ணன்	361, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12.	2387896
திரு. ராஜா சிவராமன்	9A, அமரசேகர மாவத்தை, கொழும்பு - 5.	2502817
திரு. வி.ஏ. மதுரைவீரன்	92, 2 ம் குறுக்குத்தெறு கொழும்பு - 11	2556550
திரு. பி. முத்தையா	லேக்ஷுவுஸ். கொழும்பு - 12	
திரு. நை. தன்ராஜ்	7, அலெக்ஸாண்ட்ரா டெரஸ், கொழும்பு - 6.	2583151
திரு. சி. நவரட்ன	416/33Q, திமிரிகல்யாய வீதி, கொழும்பு - 5.	2599856
திரு. ஏஸ். சுப்பையா	5A, கண்மாண் டெரஸ், கொழும்பு - 5.	2587287
திரு. இரா. இராமலிங்கம்	ஸண்டன்	
திரு. ஆர். பரமசிவம்	ஹோட்டல் அமராவதி கொழும்பு - 03.	2577418

வ. செல்வராஜா அவர்கள் பத்தனை - ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் உப பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றுகின்றார். ஹட்டன், ஷைலன்ஸ் கல்லூரியில் கல்வியைப் பெற்ற இவர், தனது இளம் கலைமாணி வரலாற்றுத் துறை சிறப்புப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுள்ளார்.

பாடசாலைக் காலந்தொட்டே கலை, இலக்கிய, நாடக மற்றும் சமூகவியற் துறைகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்ற இவர், மலையக இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தை வகிக்கின்றார்.

நாட்டாரியல், சமூக இலக்கியங்கள் தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதுடன் குறிப்பிடத்தக்களாவு. நாடகங்களையும் மேடையேற்றியுள்ளார்.

“மலையகமும் புத்திஜீவிகளும் - ஒரு மீள்நோக்கு” எனும் நினைவுப் பேருரையானது மலையகத்தின் புத்திஜீகளின் பங்கு குறித்த தொடர்ந்த ஆய்வுகளுக்கு ஒரு முன்னோடியாக அமைகிறது.

Printed by

KUMARAN PRESS (Pvt) Ltd.
201, Dam Street, Colombo - 12.
Tel - 2421388